Στο ορατό το αόρατο (Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Μαρτίου, 2018

Θεμέλιο πάντων των ορατών είναι το αόρατο, του ανθρώπου η ψυχή, του κόσμου ο Θεός. Το αόρατο είναι η υπόσταση των πάντων, το στήριγμα των πάντων, η ουσία των πάντων, δηλαδή, εκείνο στο οποίο στέκεται ο κόσμος και καθετί μέσα στον κόσμο. Τούτο πρέπει να αισθανθεί κάθε άνθρωπος που με σοβαρότητα θα κοιτάξει μέσα σε οποιοδήποτε μυστήριο αυτού του κόσμου και αυτής της ζωής. Στον πυθμένα του ορατού κρύβεται η αόρατη δύναμη.

Το αόρατο είναι το ισχυρότερο μέσα στον κόσμο των γήινων ορατοτήτων μας, ο ηλεκτρισμός. Η δύναμη της βαρύτητας είναι αόρατη αλλά είναι δυνατότερη όλων των πλανητών. Τους κινεί όπως τα παιδιά τις μπίλιες.

Ο νόμος υπεράνω όλων των νόμων σ' αυτόν τον κόσμο είναι: Το αόρατο είναι ο μυελός του ορατού και δεσπόζει στο ορατό. Αυτός ο κόσμος είναι το εργαστήριο του Θεού, όπου **το αόρατο μεταβάλλεται σε ορατό, ωστόσο μονάχα έως ορισμένο βαθμό**.

Κάτω από τον νόμο αυτό πραγματοποιήθηκε και η **ενσάρκωση του Θεού**. Μονάχα εδώ είναι το τέλειο **παράδειγμα του Αοράτου στο ορατό**. Στο μικρούτσικο αλλά ορατό σώμα του ανθρώπου κρύβεται ο αόρατος Θεός. Εκεί εγκαθίσταται ολάκερο το μυστήριο και του μικρόκοσμου και του μακρόκοσμου. Εντούτοις, τα πάντα ισχύουν κατά τον ίδιο νόμο, το αόρατο μέσα στο ορατό.

Στην εμφάνιση του ενσαρκωμένου Θεού δεν υπάρχει τίποτα αφύσικο και «παράνομο», τίποτα άλογο και ακανόνιστο, επειδή **σ' αυτόν τον κόσμο καθετί ορατό είναι η κρυψώνα του αοράτου**. **Όταν ενσαρκώθηκε ο Κύριος Ιησούς Χριστός, έκανε τον αόρατο Θεό μερικώς ορατό**, περιέγραψε εν μέρει τον Απερίγραπτο μέσω του σώματος. Και τοιουτοτρόπως έλαμψε το μυστήριο όλων των κόσμων. **Το αόρατο είναι η ψυχή παντός ορατού**· εξ όλων των αναρίθμητων ορατών κτισμάτων εκτείνονται αναρίθμητα αόρατα, και υπεράνω όλων, και διά πάντων, Αυτός, ο Μόνος Αόρατος, Κύριος και Θεός των κόσμων, Τρισήλιος και Τρισυπόστατος! Και η τελειότατη φανέρωση του αοράτου Θεού, ο ενσαρκωμένος Λόγος του Θεού, ο **Κύριός μας Ιησούς Χριστός**, ο οποίος είναι «***εικών του Θεού του αοράτου***» (Κολ. 1, 15) και μέσα στον Οποίο κατοικεί «*παν το πλήρωμα της Θεότητος σωματικώς*» (Κολ. 2, 9), ο Θεάνθρωπος Χριστός, και μέσω Αυτού, κατ' Αυτόν και δι' Αυτού οι Χριστιανοί.

Προφανώς, οι Χριστιανοί είναι Χριστιανοί από το ότι μέσω του Χριστού αισθάνονται το μυστήριο της ζωής και του κόσμου, μέσω του Χριστού το εξηγούν. Το ορατό το εξηγούν με το αόρατο και αντίστοιχα, το αόρατο εξηγούν με το ορατό· τον άνθρωπο εξηγούν με τον Θεό, και Αυτόν με τον άνθρωπο μέσα στον Θεάνθρωπο Χριστό.**Δίχως Θεάνθρωπο ο άνθρωπος είναι φρίκη** και ο Θεός είναι η πλέον μεγαλύτερη. **Ο Θεάνθρωπος είναι η τελειότατη σύνθεση του Αοράτου και ορατού, το τελειότατο κριτήριο του Θείου και του ανθρώπινου, του πνευματικού και του φυσικού**.

Οι Χριστιανοί είναι Χριστιανοί από το γεγονός ότι μέσα στο πεπερασμένο ψάχνουν το αιώνιο, μέσα στο ορατό το αόρατο, μέσα στο ανθρώπινο το Θείο. Ως «χατζήδες» της αιωνιότητας, ταξιδεύουν διαμέσου του χρονικού μέσα στο αιώνιο, διαμέσου του ανθρώπινου μέσα στο θεανθρώπινο. Ψάχνουν το θείο χρυσάφι μέσα στην ανθρώπινη λάσπη, και το βρίσκουν. Γι’ αυτούς τα πράγματα είναι διαφανή, διαμέσου του ορατού βλέπουν το αόρατο, διαμέσου του χρονικού βλέπουν το αιώνιο. Μέσα σε καθετί ορατό βρίσκουν εκείνον τον αόρατο μυελό, τον αόρατο πυρήνα που με το μυστηριώδες νεύρο συνδέει το ορατό με τον Αόρατο.

Για μας τους Χριστιανούς, τα πάντα μέσα σ’ αυτόν τον κόσμο έχουν έννοια, σημασία και αξία μόνο τόσο, ώστε να είναι μέσα και οδός προς την αιωνιότητα, επειδή**εμείς βλέπουμε το μη βλεπόμενο**, εμείς βλέπουμε το αόρατο. Όλη τη ζωή μας μέσα στο χρόνο την καθορίζουμε από εκείνο που είναι αιώνιο, **το ανθρώπινο το νοηματοδοτούμε από το θεανθρώπινο**.

(Απόσπασμα από το βιβλίο «Φιλοσοφικοί Κρημνοί», έκδ. Ι. Μονής Χιλανδαρίου)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koutloumous.com*)*